ယေရမိမြည်တမ်းစကား

နိဒါန်း

ယေရမိမြည်တမ်းစကားသည်ကဗျာငါးပုဒ် ကိုစုဆောင်းထားချက်များဖြစ်သည်။ ခရစ်တော် မပေါ်ထွန်းမီ ၅၈၆ ခုနှစ်တွင်ယေရုရှလင်မြို့ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းအကြောင်းနှင့်ဆိုင်၍လည်း ကောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲပျက်စီးယိုယွင်းမှုနှင့် ပြည်နှင်ဒဏ်ခံရမှုနှင့်ဆိုင်၍လည်းကောင်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းချက်များဖြစ်သည်။ ကျမ်း စောင်တစ်စောင်လုံးလိုလို၌ပင်ဝမ်းနည်းပူ ဆွေးမှုဖော်ပြနေသည့်သဘောလ က္ ခဏာ ကိုတွေ့ရသော်လည်း ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းနှင့်အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ချက်ကိုဖော်ပြသည့်သဘောလ က္ ခ ဏာကိုလည်းတွေ့ရသည်။ ခရစ်တော်မပေါ် ထွန်းမီ ၅၈၆ ခုနှစ်တွင်တွေ့ကြုံရသည့်ဘေး ဒုက္ခအတွက်အထိမ်းအမှတ်ပွဲအဖြစ် ကျင်းပသောအစာရှောင်မှုနှင့်ဝမ်းနည ကြေကွဲမှုပြုသည့်နှစ်ပတ်လည်နေ့များ ၌ ဂျူး(ယုဒ) လူမျိုးတို့ကိုးကွယ်ဝတ်ပြု ရာတွင်ဤကဗျာများကိုအသုံးပြု လေသည်။

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ယေရုရှလင်မြို့ဝမ်းနည်းမှုများ ၁:၁–၂၂
ယေရုရှလင်မြို့အားပြစ်ဒဏ်ခတ်မှု ၂:၁–၂၂
ပြစ်ဒဏ်ခတ်မှုနှင့်မျှော်လင့်ချက် ၃:၁–၆၆
ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း ၄:၁–၂၂
ကရုဏာသက်တော်မူရန်ဆုတောင်းခြင်း ၅:၁–၂၂

ယေရုရှလင်မြို့၏ဝမ်းနည်းမှုများ

1 အခါတစ်ပါးကလူစည်ကားခဲ့သည့်
ယေရုရှလင်မြို့သည်အထီးကျန်ဖြစ်လျက် နေ၏။
အခါတစ်ပါးကကမ္ဘာ၏ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်းကို
ခံခဲ့ရဖူးသော်လည်း
ယခုအခါသူသည်မုဆိုးမနှင့်တူတော့၏။
မြို့တကာတွင်ဂုဏ်ကြက်သရေအရှိဆုံးမြို့သည်
ကျွန်ဘဝသို့သက်ဆင်းရလေပြီ။

2 သူသည်တစ်ညဉ့်လုံးငိုကြွေးလျက်နေ၏။
မျက်ရည်များသည်သူ၏ပါးပြင်ပေါ်သို့
စီးဆင်းလာ၏။
သူ၏ယခင်ကမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့တွင်သူ့အား
နှစ်သိမ့်မှုပေးမည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ
မရှိတော့ပေ။
သူ၏မဟာမိတ်တို့သည်သူ့အားသစ္စာဖောက် ကြလေပြီ။
ယခုအခါသူတို့ကပင်သူ့ကိုရန်ဘက်ပြု၍ နေကြ၏။

3 ယုဒပြည်သားတို့သည်ပြည်နှင်ဒဏ်သင့်လျက်
ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်ကာကျွန်ခံနေရကြ၏။
သူတို့သည်အိမ်ပိုင်ယာပိုင်မရှိဘဲတိုင်းတစ် ပါးတွင်
နေထိုင်ရကြလေသည်။
ရန်သူများဝိုင်းလျက်လွတ်မြောက်ရန်လမ်းမရှိကြ။

4 နေ့ကြီးရက်ကြီးများတွင်ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုရန်
ဗိမာန်တော်သို့လာမည့်သူမရှိ။
ဗိမာန်တော်တွင်သီချင်းဆိုသူ
အမျိုးသမီးပျိုတို့သည်ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက် ရှိကြ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းညည်းတွားမှုမှ
တစ်ပါး အဘယ်သို့မျှမပြုနိုင်။
မြို့တံခါးများသည်လူဆိတ်ညံလျက်နေ၏။
ဇိအုန်မြို့သည်ဝေဒနာခံစားနေရသည်။

5 သူ၏ရန်သူများသည်သူ့ကိုအနိုင်ရကာမိမိတို့
အာဏာစက်အောက်တွင်ထားရှိကြ၏။
သူသည်မြောက်များစွာသောအပြစ်တို့ကို
ကျူးခဲ့သည်ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားသည်သူ့အားဆင်းရဲဒုက္ခ
ရောက်စေတော်မူ၏။
သူ၏သားသမီးများသည်သုံ့ပန်းများ
ဖြစ်ရကြလေပြီ။

6 ယေရုရှလင်မြို့၏ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုသည်
ရှေးအတိတ်ကာလ၏ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသာလျှင်
ဖြစ်လေတော့၏။
သူ၏ခေါင်းဆောင်များသည်မုဆိုးတို့၏ဘေးမှ
ထွက်ပြေးကြသည့်သမင်များနှင့်တူ၏။
သူတို့သည်အားအင်ကုန်ခန်းလုမတတ်ဖြစ်ကာ
နားနေစားသောက်မှုပြုရန်စားကျက်ကိုမရှာနိုင်။

7 အထီးကျန်ယိုယွင်းပျက်စီးလျက်ရှိသော
ယေရုရှလင်မြို့သည်ရှေးခေတ်ဟောင်းကမိမိ
ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုကိုပြန်လည်သတိရမိ၏။
ရန်သူ့လက်သို့ရောက်ချိန်၌သူ့အားကယ်မည့်သူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။
သူ့အားနှိမ်နင်းအောင်မြင်သူတို့သည်
သူ၏ပြိုလဲမှုကိုပြက်ရယ်ပြုကြ၏။

8 သူ၏ဂုဏ်အသရေကင်းမဲ့ရလေပြီ။
အဝတ်အချည်းစည်းနှင့်စက်ဆုတ်ရွံရှာဖွယ်
ဖြစ်၍နေ၏။
သူသည်ညည်းတွားကာရှက်သဖြင့်မျက်နှာကို
အုပ်၍ထား၏။
ယေရုရှလင်မြို့သည်ဆိုးရွားသည့်အပြစ်
ဒုစရိုက်အားဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုညစ်ညမ်း စေခဲ့၏။

9 သူ၏ညစ်ည မ်းမှုကိုအလွယ်တကူ
တွေ့မြင်နိုင်သော်လည်း
သူသည်မိမိကြုံတွေ့ရမည့်ကံကြမ္မာကို
အမှုထားပုံမပေါ်။
သူ၏ပြိုလဲမှုမှာကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း လှ၏။
သူ့အားအဘယ်သူမျှလည်းနှစ်သိမ့်မှု မပေးနိုင်ကြ။
ရန်သူများအနိုင်ရ၍သွားသဖြင့်သူသည် မိမိအား
ကရုဏာထားတော်မူပါရန်ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုလေသည်။

10 ရန်သူများသည်သူ၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာရှိသမျှကို
တိုက်ခိုက်လုယူကြ၏။
သူသည်လူမျိုးခြားတို့အားထာဝရဘုရား
ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားရာဖြစ်သည့် ဗိမာန်တော်သို့ပင်လျှင်
ထိုသူတို့ဝင်ရောက်ကြသည်ကိုတွေ့မြင်ရ၏။

11 သူ၏မြို့သူမြို့သားတို့သည်အစားအစာ ရှာဖွေလျက်
နေစဉ်ညည်းတွားကြ၏။
သူတို့သည်အသက်ဆက်လက်ရှင်နိုင်ရေးအတွက်
မိမိတို့ဥစ္စာဘဏ္ဍာများကိုအစားအစာနှင့်
လဲလှယ်ရကြ၏။
ထိုမြို့က``အို ထာဝရဘုရားကျွန်တော်မျိုးကို
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။

ကျွန်တော်မျိုးစိတ်ဆင်းရဲခြင်းခံနေရသည်ကို
ကြည့်ရှုတော်မူပါ'' ဟုအော်ဟစ်တောင်းပန်၏။

12 သူသည်အနီးအနားမှဖြတ်သန်းသွားလာသူ
အပေါင်းတို့အားအော်ပြောသည်မှာ
``ငါ့ကိုကြည့်ကြပါ။ ငါခံရသောဝေဒနာ မျိုးကို
အဘယ်သူမျှမခံရဘူးပါ။
ဤကဲ့သို့သောဝေဒနာမျိုးရှိဖူးပါသလော။
ထိုဝေဒနာသည်ထာဝရဘုရား
အမျက်တော်ထွက်၍ငါ့အားခံစားစေသည့်
ဝေဒနာဖြစ်ပါ၏။''

13 ``ကိုယ်တော်သည်အထက်မှမီးကို
စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်ထိုမီးသည်ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာ
အတွင်း၌တောက်လောင်လျက်ရှိပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်ငါ့အားထောင်ချောက်ထောင်၍
ဖမ်းပြီးလျှင်မြေပေါ်သို့လှဲချတော်မူပါ၏။
ထိုနောက်စွန့်ပစ်တော်မူကာတစ်နေ့လုံး
ဝေဒနာခံ၍နေစေတော်မူပါ၏။''

14 ``ကိုယ်တော်သည်ငါ၏အပြစ်မှန်သမျှကို
မှတ်သားထားတော်မူပါ၏။
ယင်းတို့ကိုစုစည်းပြီးလျှင်ငါ၏လည်တွင်
ဆွဲထားတော်မူသည်ဖြစ်၍

ငါသည်အပြစ်ဝန်ထုပ်လေးလံမှုဖြင့် အားအင်ချည့်နဲ့ရလေပြီ။
ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားရန်သူများ
လက်သို့အပ်တော်မူပါ၏။
ငါ့မှာလည်းသူတို့အားခုခံနိုင်စွမ်းမရှိပါ။''

15 ``ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ဘက်မှ
စွမ်းရည်အကြီးဆုံးစစ်သည်တော်တို့ကို
ပျက်ရယ်ပြုတော်မူပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်ငါ၏လူငယ်လူရွယ်များကို
သုတ်သင်ချေမှုန်းရန်တပ်မတော်ကိုစေလွှတ်
တော်မူပါပြီ။
ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏လူတို့အား
စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းမှစပျစ်သီးများ ကဲ့သို့
ကြေမွစေတော်မူပါ၏။''

16 ``ထို့ကြောင့်ငါ၏မျက်စိများမှမျက်ရည်တို့သည်
ယိုစီး၍နေပေသည်။
ငါ့အားအဘယ်သူမျှနှစ်သိမ့်မှုကိုမပေးနိုင်။
အဘယ်သူမျှစိတ်အားတက်ကြွလာအောင် မပြုနိုင်။
ရန်သူများသည်ငါတို့ကိုအနိုင်ရကြလေပြီ။
ငါ၏လူတို့တွင်လည်းအဘယ်ဥစ္စာပစ္စည်းမျှ
မကျန်မရှိတော့ပါ။''

17 ``ငါသည်မိမိလက်များကိုကမ်းလှမ်းပါ သော်လည်း
ငါ့အားကူညီမည့်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိ။
ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားတိုက်ခိုက်ရန်
အရပ်တကာမှရန်သူများကို ဆင့်ခေါ်တော်မူလေပြီ။
သူတို့သည်ငါ့ကိုရွံရှာဖွယ်ကောင်းသည့် အရာဟု
မှတ်ယူကြပါ၏။''

18 ``သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည် တရားမျှတတော်မူပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ငါသည်ကိုယ်တော်၏
အမိန့်တော်ကိုလွန်ဆန်ခဲ့သောကြောင့်တည်း။
အရပ်တကာရှိလူတို့ငါပြောဆိုသည်ကို
နားထောင်ကြလော့။
ငါ၏ဝေဒနာကိုကြည့်ရှုကြလော့။
ငါ၏သားပျိုသမီးပျိုတို့သည်သုံ့ပန်း အဖြစ်
ခေါ်ဆောင်ခြင်းကိုခံရကြလေပြီ။''

19 ``ငါသည်မိမိမဟာမိတ်များထံတွင်အကူအညီ
တောင်းခံပါသော်လည်းသူတို့ကငြင်းဆန်ခဲ့ကြ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့်ခေါင်းဆောင်များသည်
အသက်ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်ရေးအတွက်
အစားအစာရှာဖွေလျက်နေစဉ်လမ်းများပေါ်၌
သေဆုံးရကြပါ၏။''

20 ``အို ထာဝရဘုရား၊

ကျွန်တော်မျိုးပူပင်သောကဖြစ်လျက်
ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ကျွန်တော်မျိုး၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်ပြင်းစွာ
ဒုက္ခရောက်လျက်နေသည်ကိုလည်းကောင်း
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးသည်မိမိအပြစ်များကြောင့်
စိတ်နှလုံးကြေကွဲလျက်နေပါ၏။
လမ်းပေါ်တွင်လူသတ်မှုကိုတွေ့ရပါ၏။
အိမ်တွင်း၌ပင်သေမင်းကိုတွေ့ရှိရပါ၏။''

21 ``ကျွန်တော်မျိုး၏ညည်းတွားသံများကို
နားထောင်တော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးအားနှစ်သိမ့်မှုပေးမည့်သူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိပါ။
ကိုယ်တော်ရှင်သည်ကျွန်တော်မျိုးအား
ဘေးအ နÛ တရာ ယ်ဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့စေတော်မူသဖြင့်
ရန်သူတို့ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။
ကိုယ်တော်ရှင်ကတိထားတော်မူသည့်နေ့ရက်
ကာလကိုကျရောက်စေတော်မူပါ။
ရန်သူများအားကျွန်တော်မျိုးနည်းတူ
ဒုက္ခတွေ့စေတော်မူပါ။''

22 ``သူတို့အားမိမိတို့ယုတ်မာမှုအပေါင်းအတွက်
အပြစ်ဒဏ်စီရင်တော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးအားမိမိ၏အပြစ်များအတွက်
ဆုံးမတော်မူသကဲ့သို့သူတို့ကိုလည်း ဆုံးမတော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးသည်စိတ်ဆင်းရဲ၍ညည်းတွားပါ၏။
ကျွန်တော်မျိုး၏စိတ်နှလုံးသည်လည်း
ညှိုးငယ်လျက်ရှိပါ၏'' ဟူ၍တည်း။

2

ယေရုရှလင်မြို့ကိုထာဝရဘုရား အပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်း

1 ထာဝရဘုရားသည်အမျက်ထွက်တော်မူ၍
ဇိအုန်မြို့ကိုအမှောင်ဖုံးစေတော်မူလေပြီ။
ထိုမြို့၏ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုသည်
ကောင်းကင်မှမြေကြီးသို့ကျဆင်းယိုယွင်းလေပြီ။
ကိုယ်တော်သည်အမျက်ထွက်တော်မူသောကာလ၌
မိမိ၏ဗိမာန်တော်ကိုပင်စွန့်ပစ်တော်မူ၏။

2 ထာဝရဘုရားသည်သနားကရုဏာကင်းမဲ့စွာ
ယုဒရွာရှိသမျှကိုဖျက်ဆီးတော်မူ၍
ယုဒပြည်ကိုကာကွယ်သည့်ခံတပ်များကို
ဖြိုချတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည်နိုင်ငံနှင့်အုပ်စိုးသူမင်းများကို
အသရေပျက်စေတော်မူ၏။

3 ကိုယ်တော်သည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူသဖြင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အင်အားကိုဖြိုခွဲတော်မူပါ၏။
ရန်သူများလာရောက်ချိန်၌ငါတို့အားကူမရန်
ငြင်းဆန်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည်မီးသဖွယ်တောက်လောင်ကာ
ရှိသမျှကိုလောင်စေတော်မူ၏။

4 ကိုယ်တော်သည်ငါတို့အားမြားတော်များဖြင့်
အသင့်ချိန်ရွယ်ကာအားရရွှင်လန်းဂုဏ်ယူ
ဝါကြွားရာဖြစ်သူလူအပေါင်းတို့အား
ကွပ်မျက်တော်မူ၏။
ယေရုရှလင်မြို့၌ငါတို့သည်ကိုယ်တော်၏
တောက်လောင်သောအမျက်တော်ကိုခံစား ရကြ၏။

5 ထာဝရဘုရားသည်ရန်သူသဖွယ်ဣသရေလ
လူမျိုးအားဖျက်ဆီးမူ၏။
သူတို့၏ခံတပ်များနှင့်နန်းတော်
အဆောက်အအုံများကိုယိုယွင်းပျက်စီးလျက်
ကျန်ရစ်စေတော်မူလေပြီ။
ကိုယ်တော်သည်ယုဒပြည်သူတို့အားဝမ်းနည်း
ကြေကွဲ၍မဆုံးနိုင်အောင်ပြုတော်မူပြီ။

6 ကိုယ်တော်အားငါတို့ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာ
ဗိမာန်တော်ကိုအစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာချိုးဖျက် တော်မူပြီ။

ကိုယ်တော်ရှင်သည်ဥ္ဆ ၄ မှ မပွဲတော်နေ့များနှင့် ဥပုသ်နေ့များကိုအဆုံးသတ်စေတော်မူပြီ။
ရှင်ဘုရင်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်အတူတူပင် အမျက်တော်အရှိန်ကိုခံရကြပါ၏။

7 ထာဝရဘုရားသည်
မိမိ၏ယဇ်ပလ္လင်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သည့်ဗိမာန်တော်ကိုလည်းကောင်း
ပစ်ပယ်တော်မူ၍ရန်သူတို့အားဗိမာန်တော် နံရံများကိုဖြိုချခွင့်ပေးတော်မူ၏။
သူတို့သည်လည်းငါတို့ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုခဲ့ကြသည့်ဌာနတော်တွင်
အောင်သံပေး၍ကြွေးကြော်ကြ၏။

8 ထာဝရဘုရားသည်ဇိအုန်မြို့ရိုးများ ပြိုပျက်စေရန်သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်ထားသဖြင့်
ယင်းတို့ကေန်မှုချလုံးဝပျက်စီးစိမ့်သောငှာ တိုင်းထွာသတ်မှတ်ပေးတော်မူ၏။
ယခုအခါပြအိုးများနှင့်မြို့ရိုးများသည် အတူတကွယိုယွင်းပျက်စီးလျက်ရှိကြ၏။

9 မြို့တံခါးတို့သည်ကန့်လန့်ကျင်များကျိုးပဲ့ကာ အမှိုက်ပုံအောက်တွင်မြုပ်၍နေလေ၏။

ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းညီမင်းသားတို့သည်ယခုအခါ
တိုင်းတစ်ပါးတွင်ပြည်နှင်ဒဏ်သင့်လျက်ရှိကြ၏။
ပညတ်တရားတော်ကိုသွန်သင်မှုမရှိတော့ သဖြင့်
ပရောဖက်များသည်ထာဝရဘုရား၏ ထံတော်မှ
ဗျာဒိတ်ရူပါရုံများကိုမတွေ့မမြင်ရကြ။

10 ယေရုရှလင်မြို့၏အသက်ကြီးသူတို့သည်
လျှော်တေကိုဝတ်၍
မိမိတို့ဦးခေါင်းပေါ်သို့မြေမှုန့်များတင် ပြီးလျှင်
မြေပေါ်၌ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်နေကြ၏။
မြို့သူကညာများသည်လည်းခေါင်းကို
ငိုက်စိုက်ညွတ်လျက်နေကြလေသည်။

11 ငါ၏မျက်စိများသည်ငိုရလွန်းသဖြင့်
နွမ်းနယ်လျက်နေပါ၏။
ငါ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်လည်းပူဆွေးလျက်ရှိပါ၏။
ငါသည်မိမိအမျိုးသားတို့ဆုံးပါးပျက်စီး
ကြသည့်အတွက်ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုဖြင့်
အားအင်ကုန်ခန်းလျက်နေပေသည်။
သူငယ်နှင့်နို့စို့ကလေးတို့သည်မြို့တွင်းရှိ
လမ်းများပေါ်တွင်မေ့မြော၍နေကြ၏။

12 သူတို့သည်ရေငတ်ဆာလောင်သဖြင့်မိခင် များထံတွင်
ငိုကြွေးလျက်နေကြ၏။

ဒဏ်ရာရသူများကဲ့သို့သူတို့သည်
လမ်းများပေါ်တွင်လဲကျကာ
မိခင်များ၏ရင်ခွင်၌တဖြည်းဖြည်း သေဆုံးသွားရကြလေသည်။

13 အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ငါချစ်မြတ်နိုးသောမြို့၊
အဘယ်သို့ပြောဆိုရပါမည်နည်း။
အဘယ်သို့နှစ်သိမ့်မှုကိုပေးရပါမည်နည်း။
အဘယ်သူမျှဤကဲ့သို့ဒုက္ခမရောက်ခဲ့ဘူးပါ။
သင်၏ဘေးအန္တရာယ်သည်သမုဒ္ဒရာသဖွယ်
အတိုင်းမသိကျယ်ဝန်းပါ၏။
မျှော်လင့်စရာမရှိနိုင်ပါ။

14 သင်၏ပရောဖက်များသည်မုသားစကားမှ
တစ်ပါး သင့်အားအခြားမည်သည့်စကားကိုမျှ
မပြောတတ်ကြပါ။
သူတို့ဟောပြောသမျှသည်သင့်ကို
လှည့်စားခြင်းသာဖြစ်၏။
သင်၏အပြစ်ကိုအဘယ်ခါမျှမဖော်ပြသဖြင့်
သင်သည်နောင်တရစရာမလိုဟုထင်မှတ်စေခဲ့
သည်။

15 မြို့ကိုဖြတ်သန်းသွားလာသူတို့သည်
မထီမဲ့မြင်ပြုကာလက်ခုပ်တီးကြ၏။

သူတို့သည်ဦးခေါင်းကိုခါလျက်ယေရုရှလင်
မြို့ပျက်ကိုပြက်ရယ်ပြုကြ၏။
``နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသည့်မြို့ကားဤမြို့ပေလော။
ကမ္ဘာ၏ဂုဏ်အသရေကိုဆောင်သောမြို့ကား
ဤမြို့ပေလော'' ဟုပျက်ရယ်ပြုကြ၏။

16 သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည်
သင့်ကိုပြောင်လှောင်ကြလျက်မုန်းစိတ်နှင့်
စိုက်၍ကြည့်ကြ၏။
သူတို့သည်မဲ့ရွဲ့ကာနှာခေါင်းရှုံ့လျက်``သူ့ကို
ငါတို့သုတ်သင်ဖျက်ဆီးလိုက်ကြလေပြီ။
ဤနေ့ကားငါတို့စောင့်မျှော်နေခဲ့သည့်နေ့ပေ တည်း''
ဟုဆိုကြ၏။

17 နောက်ဆုံး၌ထာဝရဘုရားသည်မိမိ
ကြုံးဝါးတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်းပြုတော် မူလေပြီ။
ကိုယ်တော်သည်ရှေးကာလ
သတိပေးတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်းငါတို့အား
သနားကရုဏာကင်းမဲ့စွာသုတ်သင်ဖျက်ဆီး
တော်မူလေပြီ။
ကိုယ်တော်သည်ငါတို့ရန်သူများအား
အောင်ပွဲကိုပေးတော်မူ၍
ငါတို့ပြိုလဲမှုအတွက်ဝမ်းမြောက်စေတော်မူပါ၏။

18 အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏မြို့ရိုးတို့ကို
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ အော်ဟစ်စေပါလော့။
မြစ်များသဖွယ်သင်၏မျက်ရည်များကို
နေ့ရောညပါစီးဆင်းစေပါလော့။
သင်သည်ငိုကြွေးမှုဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု တို့ဖြင့်
မိမိကိုယ်ကိုနွမ်းနယ်စေပါလော့။

19 တစ်ညလုံးအကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်ထ၍
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့အော်ဟစ်လော့။
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သင်၏စိတ်နှလုံးကို
သွန်ချလျက်၊ သင်၏သားသမီးများအတွက်
အသနားခံတောင်းပန်လော့။
သင့်သားသမီးများလမ်းဆုံလမ်းခွတိုင်းတွင်
အစာငတ်၍သေရကြလေပြီ။

20 အို ထာဝရဘုရားကြည့်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ရှင်သည်ကျွန်တော်မျိုးတို့အား
အဘယ်ကြောင့်ဤမျှဒဏ်ခတ်တော်မူသနည်း။
အမျိုးသမီးတို့သည်မိမိတို့ချစ်မြတ်နိုးသည့်
သားသမီးများ၏အသားကိုစားနေကြပါ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့်ပရောဖက်များသည်လည်း
ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ပင် အသတ်ခံလျက်နေရကြပါ၏။

21 လူကြီးလူငယ်တို့သည်လမ်းများပေါ်တွင်
လဲ၍သေရကြပါ၏။
ပျိုရွယ်သူအမျိုးသားအမျိုးသမီးများသည်
ရန်သူ၏ဋ္ဌားဘေးသင့်၍သေရကြပါ၏။
ကိုယ်တော်ရှင်သည်အမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့၌
သနားညှာတာခြင်းမရှိဘဲ
သူတို့ကိုကွပ်မျက်တော်မူပါ၏။

22 ကိုယ်တော်ရှင်သည်ရန်သူများကိုကျွန်တော်မျိုး၏
ပတ်လည်တွင်ကြောက်မက်ဖွယ်သောပျော်ပွဲသဘင်
ဆင်ယင်ရန်ဖိတ်ခေါ်တော်မူပါ၏။
ကိုယ်တော်ရှင်အမျက်ထွက်တော်မူရာ
ထိုနေ့ရက်ကာလ၌အဘယ်သူမျှချမ်းသာရာ
ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။
သူတို့သည်ကျွန်တော်မျိုးချစ်မြတ်နိုး၍
ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သည့်သားသမီးများကို
သတ်ဖြတ်ကြပါ၏။

3

အပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်းနောင်တရခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ခြင်း

1 ငါသည်ဘုရားသခင်၏အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်း ဆိုသည်မှာ
ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုသိရသောသူဖြစ်ပါ၏။
2 ကိုယ်တော်သည်ငါ့ကိုပို၍ပို၍မှောင်မိုက်သော
နေရာထဲသို့ရောက်ရှိစေတော်မူလျက်၊

3 သနားကရုဏာကင်းမဲ့စွာအကြိမ်ကြိမ်
အဖန်ဖန်ရိုက်နှက်တော်မူပါ၏။

4 ကိုယ်တော်သည်ငါ၏အသားကိုကွဲပြဲစေကာ
အရိုးတို့ကိုချိုး၍ထားတော်မူပါ၏။
5 ငါ့အားစိတ်ဆင်းရဲမှုပူဆွေးဒုက္ခရောက်မှုတို့ဖြင့်
ချုပ်နှောင်ထားတော်မူပါ၏။
6 ကိုယ်တော်သည်ငါ့ကိုကြာရှည်စွာဒုက္ခ
မှောင်မိုက်တွင်နေစေတော်မူပါ၏။

7 ငါ့ကိုသံကြိုးများနှင့်ချည်နှောင်ထားတော်မူ ပါ၏။
ငါသည်အကျဉ်းသားဖြစ်၍ ငါလွတ်မြောက်ရန်လမ်းမရှိ။
8 ကူမတော်မူရန်ငါဟစ်အော်ပါသော်လည်း
ဘုရားသခင်သည်နားထောင်တော်မမူ။
9 ငါသည်လမ်းလျှောက်သောအခါ ယိမ်းယိုင်လျက်နေပါ၏။
ငါလှည့်လိုက်သည့်အခါတိုင်း၌ ကျောက်နံရံများပိတ်လျက်ရှိပါ၏။

10 ကိုယ်တော်သည်ဝက်ဝံသဖွယ်ငါ့အားချောင်း
မြောင်းကာ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ခုန်အုပ်တော်မူပါ၏။
11 လမ်းနံဘေးတွင်ငါ့ကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးပြီးလျှင်
အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်ကာစွန့်ပစ်ထားတော်မူပါ၏။
12 ကိုယ်တော်သည်လေးတော်ကိုတင်၍ငါ့အား
ပစ်မှတ်အဖြစ်အသုံးပြုတော်မူပါ၏။

13 ကိုယ်တော်သည်မြားတော်တို့ကိုငါ၏ ကိုယ်ခန္
ဓာအတွင်းသို့ပစ်လွှတ်တော်မူပါ၏။
14 လူတို့သည်တစ်နေကုန်တစ်နေခန်းငါ့ကို
ပြက်ရယ်ပြုကြပါ၏။
ငါသည်လူများအတွက်ရယ်စရာဖြစ်၍ နေတော့၏။
15 ကိုယ်တော်သည်ငါ့အားပြင်းထန်သော
ဝေဒနာကိုအစာရေစာအဖြစ်တိုက်ကျွေး
တော်မူပါ၏။

16 ကိုယ်တော်သည်ငါ၏မျက်နှာကိုမြေပြင်နှင့်
ပွတ်တိုက်တော်မူ၍
ငါ၏သွားတို့ကိုကျောက်ပေါ်တွင်ချိုးတော်မူပါ၏။
17 ငါသည်ကျန်းမာပျော်ရွှင်မှုနှင့်ငြိမ်းချမ်း
သာယာမှုကိုမေ့ပျောက်၍သွားလေပြီ။
18 ငါသည်ကြာကြာအသက်ရှင်ရတော့မည် မဟုတ်ပါ။
ထာဝရဘုရားထံတော်မှငါမျှော်လင့်စရာလည်း
မရှိတော့ပါ။

19 ငါခံရသည့်ဝေဒနာနှင့်ငါအိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ရမှုကို
စဉ်းစားဆင်ခြင်ရသည်မှာ
ဆိုးရွားသည့်အဆိပ်ကိုမျိုရသည်နှင့် တူတော့၏။
20 ယင်းသို့အခါတလဲလဲဆင်ခြင်၍
ငါ၏စိတ်ကိုညှိုးငယ်စေပါ၏။

21 သို့ရာတွင်မျှော်လင့်ချက်ကိုပြန်လည်ရရှိစေသည့်
အချက်မှာအောက်ပါတို့ကိုသတိရခြင်းဖြစ်သည်။

22-23 ထာဝရဘုရား၏မကုန်ဆုံးနိုင်သောမေတ္တာ တော်နှင့်
ကရုဏာတော်သည်
မိုးသောက်ချိန်ကဲ့သို့လန်းဆန်းလျက်၊ နေထွက်ချိန်
ကဲ့သို့ကောန်မုချတည်မြဲ၍နေတော်မူသေးသည်။
24 ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အဖို့ဖြစ်သဖြင့်
ငါသည်ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ကိုးပါ၏။

25 ထာဝရဘုရားသည်မိမိအားယုံကြည်ကိုးစား
သူမှန်သမျှကိုကျေးဇူးပြုတော်မူတတ်၏။
26 သို့ဖြစ်၍ငါတို့ကိုကယ်တော်မူရန်ကိုယ်တော်အား
သည်းခံစောင့်မျှော်နေခြင်းသည်ငါတို့အဖို့
အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်ပါ၏။
27 ယင်းသို့သည်းခံစောင့်မျှော်မှုကို
အသက်ပျိုရွယ်စဉ်အခါကလေ့ကျက် ခြင်းသည်
အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်ပါ၏။

28 ငါတို့ဒုက္ခရောက်ချိန်၌သည်းခံလျက်
တိတ်ဆိတ်စွာတစ်ကိုယ်တည်းထိုင်နေရကြမည်။
29 မျှော်လင့်ဖွယ်ရှိကောင်းရှိဦးမည်ဖြစ်၍ငါတို့သည်
ဝန်ခံလျက်မြေသို့ခေါင်းငုံ့သင့်ကြ၏။

30 ရိုက်နှက်စော်ကားမှုကိုခံရသော်လည်း
နားလည်လက်ခံသင့်ကြ၏။

31 ထာဝရဘုရားသည်သနားတတ်သော ကြောင့်
ငါတို့အားထာဝစဉ်ပင်ပစ်ပယ်တော်မူလိမ့်
မည်မဟုတ်။
32 ကိုယ်တော်သည်ငါတို့အားဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းကို
ပေးသော်လည်း
ငါတို့အပေါ်၌ကိုယ်တော်ထားရှိတော်မူသော
သနားညှာတာမှုနှင့်မေတ္တာတော်ကား
ကြီးမားတော်မူပါပေသည်။
33 ကိုယ်တော်သည်ငါတို့အားဝမ်းနည်းကြေကွဲစေ၍
ဝေဒနာခံစားစေသော်လည်းနှစ်မြို့တော်မမူပါ။
34 ငါတို့သည်ထောင်ထဲတွင်အကျဉ်းခံရ၍
စိတ်ကျိုးပဲ့ကြေမွလျက်ရှိသောအခါ
ကိုယ်တော်သိတော်မူပါ၏။
35 ကိုယ်တော်သည်မိမိပေးထားသည့်ရပိုင်ခွင့် များကို
ငါတို့ဆုံးရှုံးရကြသောအခါ၌လည်း သိတော်မူပါ၏။
36 ရုံးတော်တွင်တရားစီရင်မှုဖောက်လွဲဖောက် ပြန်
ဖြစ်သောအခါလည်း
ကိုယ်တော်သိတော်မူပါ၏။

37 ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်အရသာလျှင်
အကောင်အထည်ဖော်ရပါ၏။

38 အကောင်းနှင့်အဆိုးသည်ကိုယ်တော်၏
အမိန့်တော်အရဖြစ်ပျက်ရပါ၏။
39 ငါတို့သည်မိမိတို့အပြစ်အတွက် ဒဏ်ခတ်ခြင်းခံရကြသောအခါ
အဘယ်ကြောင့်ညည်းတွားရကြပါမည်နည်း။

40 ငါတို့သည်မိမိတို့လမ်းစဉ်ကိုစစ်ဆေးကာ
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာကြ ကုန်အံ့။
41 ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောဘုရားသခင် အား
ငါတို့စိတ်နှလုံးကိုဖွင့်လျက် အောက်ပါပ တ္
ထနာကိုပြုကြကုန်အံ့။
42 ``ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်အပြစ်ကူးခဲ့ကြ ပါပြီ။
ပုန်ကန်ခဲ့ကြပါပြီ။
အို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်ရှင်သည်လည်း
ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အပြစ်များကို ဖြေလွှတ်တော်မမူခဲ့ပါ။

43-44 ``ကိုယ်တော်ရှင်သည်ကျွန်တော်မျိုးတို့အား
လိုက်လံဖမ်းဆီး၍ကွပ်မျက်တော်မူပါ၏။
ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ဆုတောင်းပတ္ထနာများ သည်
ထူထပ်သောအမျက်တော်တိမ်တိုက်ကို
တိုး၍မပေါက်နိုင်ပါ။
45 ကိုယ်တော်ရှင်သည်ကျွန်တော်မျိုးတို့အား
က မ္ ဘာ့အလယ်တွင်အညစ်အကြေးအမှို က်ပုံ
ဖြစ်စေတော်မူပါပြီ။

46 ``ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်ရန်သူများ၏စော်ကား
ပြောင်လှောင်မှုကိုခံရကြပါ၏။
47 ပျက်စီးယိုးယွင်းမှုနှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရကြပါပြီ။
ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်အဆီးအတားနှင့်
ကြောက်ရွံ့မှုတို့ဖြင့်အသက်ရှင်ရပါ၏။
48 ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အမျိုးသားများဆုံးပါး
ပျက်စီးမှုကြောင့်
ကျွန်တော်မျိုး၏မျက်စိများမှမျက်ရည်တို့သည်
မြစ်များသဖွယ်စီးဆင်း၍လာပါ၏။

49-50 ``ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ဘုံမှငါ တို့အား
ကြည့်တော်မူ၍မြင်တော်မူသည်တိုင်အောင်
ငါ၏မျက်ရည်များသည်မရပ်မနားစီးလျက်
နေပါလိမ့်မည်။
51 မိမိ၏မြို့မှအမျိုးသမီးများ၏အဖြစ်ဆိုး ကြောင့်
ကျွန်တော်မျိုး၏စိတ်နှလုံးကြေကွဲ၍နေပါ၏။

52 ကျွန်တော်မျိုးကိုမုန်းရန်အကြောင်းမရှိပါ ဘဲလျက်
ရန်သူများသည်ကျွန်တော်မျိုးအားငှက်သဖွယ်
ကျော့ကွင်းထောင်ကြပါ၏။
53 သူတို့သည်ကျွန်တော်မျိုးအားအရှင်လတ်လတ်
တွင်းထဲသို့ပစ်ချကာကျောက်တုံးနှင့်
တွင်းဝကိုပိတ်ကြပါ၏။

54 မိမိ၏အပေါ်သို့ရေများဖုံးလွှမ်းလာသဖြင့်
ကျွန်တော်မျိုးသည်သေရပေတော့အံ့ဟု
ထင်မှတ်မိပါ၏။

55 ``အို ထာဝရဘုရားတွင်းထဲမှနေ၍ ကျွန်တော်မျိုးသည်
ကိုယ်တော်ရှင်အားဟစ်ခေါ်ပါ၏။
56 ဤသို့ဟစ်ခေါ်သံကိုနားထောင်တော်မူရန်
ကျွန်တော်မျိုးပန်ကြားလျှောက်ထားသောအခါ
ကိုယ်တော်ရှင်ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍
57 ကျွန်တော်မျိုးအား`မကြောက်နှင့်' ဟုပြန်လည်
ဖြေကြားတော်မူပါ၏။

58 အို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်ရှင်သည်
ကျွန်တော်မျိုးအားကူမရန်ကြွလာတော်မူ၍
ကယ်တင်တော်မူပါ၏။
59 ကျွန်တော်မျိုးခံရသည့်မတရားမှုများကို
ကိုယ်တော်ရှင်သိတော်မူပါ၏။ စီရင်ပေးတော်မူပါ။
60 ရန်သူများသည်ကျွန်တော်မျိုးအားအဘယ်မျှ
မုန်းကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ကျွန်တော်မျိုးအားဆန့်ကျင်၍အဘယ်သို့
လျှို့ဝှက်ကြံစည်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း
ကိုယ်တော်ရှင်သိတော်မူပါ၏။

61 ``ကိုယ်တော်ရှင်သည်ထိုသူတို့ကျွန်တော်မျိုး အား
စော်ကားကြသည်ကိုကြားတော်မူ၍
သူတို့၏လျှို့ဝှက်သောအကြံအစည်
မှန်သမျှကိုလည်းသိတော်မူပါ၏။
62 သူတို့သည်တစ်နေကုန်တစ်နေခန်း ကျွန်တော်မျိုး
အကြောင်းကိုပြောဆိုလျက်
မိမိတို့အကြံအစည်များကိုပြုလုပ်ကြပါ၏။
63 မိုးလင်းမှမိုးချုပ်တိုင်အောင်ကျွန်တော်မျိုးကို
ပြက်ရယ်ပြုကြပါ၏။

64 ``အို ထာဝရဘုရားသူတို့အားမိမိတို့
ပြုကျင့်ခဲ့သည့်အမှုများအတွက်ဒဏ် ခတ်တော်မူပါ။
65 သူတို့အားကျိန်ဆဲတော်မူ၍စိတ်ဓာတ် ဓာ တ်
ကျဆင်းစေတော်မူပါ။
66 သူတို့ကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးတော်မူ၍ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှ
အကုန်အစင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။''

4

ကျဆုံးပြီးချိန်၌ယေရုရှလင်မြို့၏ အခြေအနေ

1 ပြောင်လက်သည့်ရွှေတို့သည်မှေးမှိန်၍ သွားလေပြီ။
ဗိမာန်တော်ကျောက်တို့သည်လည်း
လမ်းများပေါ်တွင်ပြန့်ကျဲလျက်နေ၏။

2 ဇိအုန်မြို့သားလူငယ်လူရွယ်တို့သည်ငါတို့ အဖို့
ရွှေကဲ့သို့အဖိုးထိုက်ခဲ့သော်လည်း
ယခုအခါ၌မူမြေအိုးများကဲ့သို့ မှတ်ယူခြင်းကိုခံရကြလေပြီ။

3 ဝံပုလွေမပင်လျှင်မိမိသားငယ်ကိုနို့တိုက်
ပြုစုတတ်သော်လည်း
ငါ၏အမျိုးသားများမူကား
ငှက်ကုလားအုတ်များသဖွယ်မိမိတို့ သားငယ်များ
အပေါ်တွင်ရက်စက်ကြပေသည်။

4 သူတို့သည်မိမိတို့၏နို့စို့ကလေးများအား
အစာငတ်ရေငတ်ထား၍သေစေကြ၏။
ကလေးသူငယ်တို့သည်အစားအစာ
တောင်းခံလျက်နေသော်လည်း
သူတို့အားအဘယ်သူမျှမပေးကြ။

5 အမွန်မြတ်ဆုံးစားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို
စားသောက်လေ့ရှိသူတို့သည်လမ်းများပေါ် တွင်
အစာငတ်၍သေကြကုန်၏။
ဇိမ်ခံ၍ကြီးပြင်းလာကြသူတို့သည်လည်း အမှို
က်ပုံကိုလက်နှင့်ယက်၍အစာရှာရ ကြ၏။

6 ငါ၏လူမျိုးသည်ထာဝရဘုရား၏လက် တော်ဖြင့်
ရုတ်တရက်ပြိုလဲပျက်စီးရသည့်

သောဒုံမြို့ထက်အပြစ်ဒဏ်ပို၍ခံရ ပါ၏။✡

7 ငါတို့၏မင်းညီမင်းသားများသည်ညစ်ည မ်း မှုမရှိ။
မိုးပွင့်ကဲ့သို့ဖြူစင်သန့်ရှင်းကြ၏။
သူတို့သည်အသားအရည်စိုပြေ ကျန်းမာလျက်
ခွန်အားတောင့်တင်းသန်မာကြကုန်သည်။

8 ယခုအခါသူတို့၏အရုပ်အဆင်းသည် မည်းနက်လျက်
မျိုးမည်မပေါ်ဘဲလမ်းများပေါ်တွင်လဲ၍
သေနေရကြ၏။
သူတို့အသားအရည်မှာသစ်သားသဖွယ်
ခြောက်ကပ်လျက်အရိုးများပေါ်တွင်တွန့်လိမ်၍
နေလေပြီ။

9 စစ်ပွဲတွင်ကျဆုံးသေကြေရသူတို့သည်
အစာရေစာပြတ်၍
ဆက်လက်အသက်မရှင်နိုင်တော့ဘဲ
တဖြည်းဖြည်းငတ်မွတ်သေဆုံးသူများထက်
သာ၍ကောင်းသေးသည်။

10 ငါ၏အမျိုးသားတို့ကြုံတွေ့ရသည့် ဘေးအ န္တ ရာ
ယ်ဆိုးသည်
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

✡ **4:6** က၊ ၁၉:၂၄။

ချစ်ခင်ကြင်နာတတ်သောမိခင်များပင်လျှင်
မိမိတို့သားသမီးများကိုပြုတ်၍စားကြ၏။✡

11 ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းထန်သော
အမျက်တော်အရှိန်ကိုအစွမ်းကုန်
လွှတ်တော်မူလေပြီ။
ကိုယ်တော်သည်ဇိအုန်မြို့တွင်မီးမွှေး၍ထို မြို့ကို
ပြာကျစေတော်မူပါ၏။

12 အရပ်တကာရှိလူတို့သည်လည်းကောင်း
လူမျိုးခြားတို့၏ဘုရင်များသည်လည်းကောင်း
အဘယ်ရန်သူမျှယေရုရှလင်
မြို့တံခါးများကိုချင်းနင်းဝင်ရောက်နိုင်လိမ့် မည်ဟု
မယုံကြ။

13 သို့ရာတွင်ယင်းသို့ချင်းနင်းဝင်ရောက်မှုကား
ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီ။
ထိုမြို့၏ပရောဖက်များနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်
များသည်
အပြစ်ကူးကြသဖြင့်အပြစ်မဲ့သူတို့သည် သေရကြလေပြီ။

14 မြို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည်အဘယ်သူမျှ
မတို့မထိချင်အောင်သွေးများပေကျံလျက်
လမ်းများတွင်မျက်မမြင်များကဲ့သို့ လှည့်လည်သွားလာနေကြ၏။

✡ **4:10** တရား၊ ၂၈:၅၇။ ယေဇ၊ ၅:၁၀။

15 လူတို့က``ထွက်သွားကြလော့၊ သင်တို့သည် ညစ်ည
မ်းလျက်ရှိ၏။
ငါတို့ကိုမတို့မထိကြနှင့်'' ဟုအော်ဟစ်
ပြောဆိုကြ၏။
သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်မိမိတို့အားလက်ခံ မည့်သူ မရှိဘဲ
တစ်နိုင်ငံမှတစ်နိုင်ငံသို့လှည့်လည်
သွားလာရကြလေသည်။

16 ထာဝရဘုရားသည်သူတို့အား
ဂရုစိုက်တော်မမူတော့သဖြင့်ကိုယ်တော်တိုင်
ကွဲလွင့်စေတော်မူပါ၏။
ငါတို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့်
ခေါင်းဆောင်များကိုလည်းပမာဏပြုတော် မမူပါ။
မျက်နှာသာမပေးကြတော့ချေ။

17 ငါတို့သည်အဘယ်အခါ၌မျှမပေါ်လာသည့်
အကူအညီကိုစောင့်မျှော်နေခဲ့ကြ၏။
ငါတို့သည်အဘယ်သို့မျှအကူအညီမပေး နိုင်သည့်
နိုင်ငံမှအကူအညီကို ဆက်လက်စောင့်မျှော်ခဲ့ကြ၏။

18 ရန်သူများသည်ငါတို့အားစောင့်၍
ကြည့်နေကြသဖြင့်ငါတို့သည်
လမ်းများပေါ်၌ပင်လျှောက်မသွားမလာရဲ ကြပါ။

ငါတို့၏နေ့ရက်ကာလကုန်ဆုံးခဲ့ပြီ။
နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်ခဲ့ပြီ။

19 သူတို့သည်မိုးကောင်းကင်မှထိုးဆင်းလာသည့်
လင်းယုန်ငှက်များကဲ့သို့ငါတို့ကိုလိုက်လံ
ဖမ်းဆီးကြပါ၏။
တောင်ကုန်းများတွင်ငါတို့ကိုလိုက်၍ရှာဖွေ ကြပါ၏။
သဲကန္တာရတွင်အမှတ်မထင်ဖမ်းဆီးကြပါ၏။

20 သူတို့သည်ထာဝရဘုရားရွေးချယ်သည့်ဘုရင်
ငါတို့၏အသက်သခင်ရန်သူအပေါင်းတို့၏ဘေးမှ
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်ရန်ငါတို့ယုံကြည်ကိုးစားသည့်
အရှင်ကိုဖမ်းဆီးကြပါ၏။

21 ဧဒုံပြည်နှင့်ဥဇပြည်သားတို့ရယ်မောရ၍ နေကြလော့။
သင်တို့ဝမ်းမြောက်နိုင်သည့်ကာလဝမ်းမြောက်လျက်
နေကြလော့။
သင်တို့ကြုံတွေ့ရမည့်ဘေးအန္တရာယ်သည်လည်း
သက်ရောက်လာလိမ့်မည်။
သင်သည်လည်းအဝတ်မဲ့လျက်ဒယိမ်းဒယိုင်နှင့်
အရှက်ကွဲရလိမ့်မည်။

22 ဇိအုန်မြို့သည်မိမိ၏အပြစ်ကြွေးကိုပေးဆပ်မှု
ပြီးဆုံးပြီ။

ကိုယ်တော်ရှင်သည်ငါတို့အားတစ်ကျွန်းတစ်နိုင်ငံတွင်
ဆက်လက်ထားရှိတော့မည်မဟုတ်။
သို့ရာတွင် အို ဧဒုံပြည်၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင့်အားအပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူလိမ့်မည်။
သင်၏အပြစ်ကိုဖော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။

5

ကရုဏာထားတော်မူရန်ဆုတောင်းပတ္ထနာ

1 အို ထာဝရဘုရားအဘယ်သို့သော အဖြစ်အပျက်များနှင့်
ကျွန်တော်မျိုးတို့ကြုံတွေ့ရကြသည်ကို
အောက်မေ့သတိရတော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးတို့အားကြည့်တော်မူပါ၏။
ကျွန်တော်မျိုးတို့အသရေပျက်မှုကို ရှုမြင်တော်မူပါ။

2 ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာများသည်
သူစိမ်းတစ်ရံဆံတို့၏လက်သို့ရောက်ရှိနေပါပြီ။
လူမျိုးခြားများသည်ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အိမ်များတွင်
နေထိုင်လျက်ရှိကြပါ၏။

3 ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ဖခင်များသည်ရန်သူ၏
သတ်ဖြတ်မှုကိုခံရကြလျက်
မိခင်များမှာမုဆိုးမများ ဖြစ်ရကြပါ၏။

4 ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်မိမိတို့၏သောက်ရေအတွက်
အဖိုးငွေပေးရကြပါ၏။
ထင်းကိုလည်းဝယ်ယူရကြပါ၏။

5 ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်မြည်းများ၊ ကုလားအုတ်
များကဲ့သို့ နောက်မှအပြင်းမောင်းနှင်ခြင်းခံနေရကြပါ၏။
မောပန်းပါသော်လည်းနားနေခွင့်မရကြပါ။

6 ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်မိမိတို့အသက်ရှင်ရေးအတွက်
အစားအစာအလုံအလောက်ရရှိနိုင်ရန်
အာရှုရိပြည်နှင့်အီဂျစ်ပြည်သို့သွား၍
တောင်းရမ်းရကြပါ၏။

7 ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ဘိုးဘေးများသည်အပြစ်
ကူးပြီးနောက်သေလွန်သွားကြသဖြင့်
ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်သူတို့၏အပြစ်ဝန်ကို
ထမ်းရကြပါ၏။

8 ကျွန်များနှင့်မခြားနားသူတို့၏အုပ်စိုး ခြင်းကို
ကျွန်တော်မျိုးတို့ခံကြရသော်လည်း
အဘယ်သူမျှကျွန်တော်မျိုးတို့အားထိုသူတို့၏
လက်မှမကယ်နိုင်ပါ။

9 ကျေးလက်များတွင်လူသတ်သမားတို့
လှည့်လည်သွားလာလျက်နေသဖြင့်

ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်အသက်စွန့်၍
အစားအစာရှာဖွေရကြပါ၏။

10 ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကြောင့်အဖျားတက်သဖြင့်
ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အသားအရေသည်
မုန့်ဖိုတမျှပူလောင်ပါ၏။

11 ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ဇနီးများသည်
ဇိအုန်တောင်ပေါ်၌ပင်လျှင် မုဒိ
မ်းအကျင့်ခံရကြပါ၏။
ကျွန်တော်မျိုးတို့၏သမီးပျိုများသည်
ယုဒကျေးရွာမှန်သမျှ၌
အနိုင်အထက်မတော်မတရားပြုကျင့်မှုကို
ခံရကြပါ၏။

12 ရန်သူများသည်ကျွန်တော်မျိုးတို့၏
ခေါင်းဆောင်များအား
ဖမ်းဆီး၍စက်တိုင်တင်ကြပါ၏။
သူတို့သည်အသက်ကြီးသူများကိုလည်း
ရိုသေလေးစားမှုမပြုကြပါ။

13 လူငယ်လူရွယ်များသည်ကျေးကျွန်သဖွယ်
စပါးကြိတ်ရကြပါ၏။
လူငယ်တို့သည်လည်းလေးလံသော

ထင်းစည်းများကိုယိမ်းယိုင်ကာသယ်ပို့ရ ကြပါ၏။

14 အသက်ကြီးသူတို့သည်မြို့တံခါးအနီးတွင်
မထိုင်ကြတော့ပါ။
လူငယ်လူရွယ်များသည်လည်းသီဆိုတီးမှုတ် မှုကို
မပြုကြတော့ပါ။

15 ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းမှုသည်ကျွန်တော်မျိုးတို့ ၏ဘဝမှ
ကွယ်ပျောက်သွားပါပြီ။
ကခုန်မှုများသည်ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများသို့
ပြောင်းလဲသွားပါပြီ။

16 ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင်ဂုဏ်ယူဝါကြွားစရာ
တစ်ခုမျှမကျန်ရှိတော့ပါ။
ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်အပြစ်ကူးကြသဖြင့် အမင်္
ဂလာရှိကြပါ၏။

17 ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်စိတ်ပျက်၍
မျက်ရည်များဝိုင်းလျက်နေသဖြင့်
ကျွန်တော်မျိုးတို့၏မျက်စိများသည်
ကြည့်၍မမြင်နိုင်တော့ပါ။

18 ဇိအုန်တောင်တော်သည်လူသူဆိတ်ညံ့သဖြင့်
ခွေးအတို့ကျက်စားရာဖြစ်၍နေပါသည်။

19 သို့ရာတွင် အို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်ရှင်သည်
ထာဝစဉ်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူပါ၏။
ရာဇပလ္လင်တော်သည်နိစ္စထာဝရတည် ပါလိမ့်မည်။
20 ကိုယ်တော်ရှင်သည်အဘယ်ကြောင့်
ကျွန်တော်မျိုးတို့အားအစဉ်အမြဲမေ့လျော့၍
နေတော်မူပါသနည်း။
အဘယ်ကြောင့်ဤမျှကြာစွာကျွန်တော်မျိုးတို့ကို
စွန့်ပစ်၍ထားတော်မူပါသနည်း။
21 အို ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့
ပြန်လာခွင့်ပြုတော်မူပါ။
ကျွန်တော်မျိုးတို့အားပြန်လာစေတော်မူပါ။
ရှေးကာလမှာကဲ့သို့ကျွန်တော်မျိုးတို့အား
ဘုန်းကြီးစေတော်မူပါ။
22 သို့တည်းမဟုတ်ကိုယ်တော်သည်ကျွန်တော်မျိုး
တို့အား ထာဝစဉ်စွန့်ပစ်ထားတော်မူပြီလော။
ကိုယ်တော်ရှင်၏အမျက်တော်ငြိမ်းမည့်
ကာလမရှိတော့ပါတကား။ ပရောဖက်ယေရမိမြည်တမ်းသော
စကားပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793